JUDECĂTORIA SOROCA
SEDIUL FLOREȘTI

Dosarul civil nr. 2c-38/2026 — 10 noiembrie 2026
PIGD: 2-26101175-46-2c-07082026 — orașul Florești

H O T Ă R Â R E
În numele Legii
(suplimentară)

Judecătorul Judecătoriei Soroca, sediul Florești, Daniela DEVDER, examinând cererea Societății cu Răspundere Limitată „OLISGRUP” privind pronunțarea unei hotărâri suplimentare în cauza civilă nr. 2c-38/2026, intentată la cererea de chemare în judecată depusă împotriva Societății cu Răspundere Limitată „VCL CONSTRUCT” privind încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

La 7 august 2026, pe rolul Judecătoriei Soroca, sediul Florești, a fost înregistrată cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „OLISGRUP” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „VCL CONSTRUCT”, prin care reclamanta a solicitat încasarea datoriei în sumă de 33 272,00 lei, a penalității în sumă de 12 643,36 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din 5 noiembrie 2026, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral. ***Cu toate acestea, dispozitivul hotărârii nu cuprinde o dispoziție distinctă referitoare la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 12 000 lei, deși problema cheltuielilor de judecată a fost supusă examinării instanței odată cu acțiunea principală.***

La 6 noiembrie 2026, reclamanta a depus o cerere de emitere a unei hotărâri suplimentare, invocând că, în pofida admiterii integrale a acțiunii, instanța a omis să se pronunțe, în dispozitiv, asupra solicitării de încasare de la partea care a pierdut procesul a cheltuielilor pentru asistență juridică în cuantum de 12 000 lei. În susținerea acestei cheltuieli, reclamanta a făcut trimitere la înscrisul de plată anexat materialelor cauzei (f.d. 43).

Examinând cererea, raportând-o la soluția deja pronunțată și la normele de procedură incidente, ***instanța reține că solicitarea este întemeiată și urmează a fi admisă, pentru următoarele considerente.***

Conform art. 250 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța care a pronunțat hotărârea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărâre suplimentară în cazul în care nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată. Dispoziția legală consacră un remediu procesual destinat înlăturării unei omisiuni de pronunțare și asigurării caracterului complet, clar și executabil al hotărârii judecătorești.

Hotărârea suplimentară nu reprezintă o nouă examinare a raportului juridic litigios, nu constituie o cale de atac și nu poate servi la modificarea soluției asupra fondului. Funcția sa este una exclusiv completivă, de a transpune în dispozitiv rezolvarea unei chestiuni asupra căreia instanța trebuia să se pronunțe și care, deși a făcut parte din obiectul examinării, a rămas nesoluționată. O asemenea intervenție nu aduce atingere stabilității hotărârii inițiale, ci asigură eficiența acesteia și realizarea efectivă a dreptului la protecție jurisdicțională.

În cauza de față, instanța a soluționat integral pretențiile privind datoria și penalitatea, dar a omis să dispună expres asupra cheltuielilor de asistență juridică solicitate de reclamantă. Or, o asemenea omisiune nu poate fi suplinită prin interpretarea extensivă a dispozitivului și nici lăsată la aprecierea organului de executare, întrucât obligația de plată trebuie să rezulte neechivoc din însuși actul judecătoresc. Prin urmare, sunt întrunite premisele aplicării art. 250 alin. (1) lit. c) Cod procedură civilă, fără a fi necesară repunerea în discuție a temeiniciei acțiunii principale.

Potrivit art. 250 alin. (2) din Codul de procedură civilă, problema pronunțării unei hotărâri suplimentare poate fi ridicată în termenul executării silite a hotărârii. Totodată, alin. (3) al aceluiași articol prevede că cererea de adoptare a unei hotărâri suplimentare nu este supusă taxei de stat și taxei de timbru.

Întrucât cererea a fost depusă la 6 noiembrie 2026, la o zi după pronunțarea hotărârii din 5 noiembrie 2026, aceasta a fost formulată în termenul stabilit de lege. Obiectul său rămâne strict limitat la chestiunea cheltuielilor de judecată, ceea ce corespunde naturii și finalității instituției hotărârii suplimentare.

Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată cuprind taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei. Art. 90 lit. i) Cod procedură civilă include în categoria cheltuielilor de judecare a cauzei cheltuielile de asistență juridică, iar art. 94 alin. (1) Cod procedură civilă stabilește regula potrivit căreia partea care a pierdut procesul este obligată, la cerere, să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. În speță, admiterea integrală a acțiunii determină, în principiu, suportarea acestor cheltuieli de către pârâtă.

În privința cheltuielilor de asistență juridică, art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că instanța obligă partea care a pierdut procesul să compenseze

părții care a avut câștig de cauză asemenea cheltuieli în măsura în care sunt reale, necesare și rezonabile. Potrivit alin. (1^1) al aceluiași articol, cheltuielile se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. Aceste criterii urmăresc, concomitent, protejarea dreptului părții câștigătoare de a-și recupera costurile justificate ale procesului și evitarea transferării unor cheltuieli excesive asupra părții adverse.

Sub aspectul caracterului real, instanța reține că înscrisul de plată existent la f.d. 43 confirmă suportarea de către reclamantă a cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 12 000 lei. Cheltuiala este astfel individualizată prin cuantum și prin destinația sa, fiind invocată în legătură cu apărarea drepturilor reclamantei în prezentul litigiu. Această împrejurare oferă un suport probator pentru examinarea cererii de compensare în cuantumul solicitat.

În ceea ce privește caracterul necesar, instanța subliniază că recurgerea la asistență juridică profesională reprezintă o modalitate legitimă de exercitare efectivă a dreptului la apărare și de valorificare a drepturilor patrimoniale pe cale judiciară. Procesul a avut ca obiect un raport obligațional de natură comercială, fiind formulate atât o pretenție privind datoria principală, cât și o pretenție accesorie privind penalitatea. Identificarea temeiurilor juridice, structurarea pretențiilor și prezentarea suportului documentar constituie demersuri legate obiectiv de soluționarea unei asemenea cauze, chiar și atunci când aceasta este examinată potrivit procedurii cererilor cu valoare redusă.

Sub aspectul caracterului rezonabil, instanța apreciază suma solicitată în raport cu obiectul litigiului, valoarea pretențiilor, natura raporturilor juridice dintre societățile comerciale, necesitatea valorificării judiciare a creanței și rezultatul procesual obținut. Procedura scrisă, specifică cererilor cu valoare redusă, nu înlătură dreptul părții câștigătoare la compensarea asistenței juridice și nu instituie, prin ea însăși, un plafon prestabilit al onorariului recuperabil. Rezultă că evaluarea trebuie realizată global și concret, fără a confunda simplitatea formei procedurale cu inexistența efortului juridic pe care îl presupune pregătirea și susținerea unei acțiuni.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauza Iatridis împotriva Greciei (satisfacție echitabilă), hotărârea Marii Camere din 19 octombrie 2000, cererea nr. 31107/96, § 54, s-a reținut că acordarea cheltuielilor este justificată în măsura în care acestea au fost efectiv suportate, necesare și rezonabile ca mărime. Deși această jurisprudență privește acordarea satisfacției echitabile potrivit art. 41 din Convenție, criteriile astfel formulate exprimă o exigență de proporționalitate concordantă cu art. 96 Cod procedură civilă.

Instanța reține că verificarea rezonabilității nu poate fi redusă la o operațiune pur aritmetică, prin raportarea mecanică a onorariului la valoarea acțiunii. Cuantumul creanței, particularitățile raportului juridic și necesitatea obținerii unei hotărâri executorii trebuie examinate împreună, prin prisma funcției compensatorii a cheltuielilor de judecată. De asemenea, acordarea acestora nu reprezintă o sancțiune pentru partea care a

pierdut procesul, ci consecința procesuală a faptului că partea câștigătoare a fost nevoită să suporte costuri în vederea protejării drepturilor sale.

În speță, valoarea totală a pretențiilor privind datoria și penalitatea a fost de 45 915,36 lei. Raportând cheltuielile de asistență juridică în sumă de 12 000 lei la obiectul concret al litigiului, la natura acestuia și la admiterea integrală a acțiunii, instanța apreciază că suma solicitată se înscrie în limitele unei compensații justificate, fără a depăși ceea ce poate fi imputat în mod rezonabil părții care a pierdut procesul. Prin urmare, sunt întrunite condițiile pentru compensarea integrală a cheltuielilor de asistență juridică solicitate.

În acest context, instanța consideră că menținerea în sarcina reclamantei a unei cheltuieli judiciare dovedite, efectuate pentru valorificarea unei pretenții admise integral, ar diminua caracterul efectiv al protecției judiciare obținute. Aplicarea coroborată a art. 94 alin. (1) și art. 96 CPC justifică obligarea pârâtei „VCL CONSTRUCT” S.R.L., în calitate de parte căzută în pretenții, la compensarea în beneficiul reclamantei „OLISGRUP” S.R.L. a sumei de 12 000 lei reprezentând cheltuieli de asistență juridică.

Pentru considerentele expuse, instanța concluzionează că cererea privind pronunțarea unei hotărâri suplimentare urmează a fi admisă. Omisiunea din dispozitivul hotărârii din 5 noiembrie 2026 va fi înlăturată prin stabilirea expresă a obligației pârâtei de a achita reclamantei suma de 12 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, fără modificarea celorlalte dispoziții ale hotărârii inițiale.

În temeiul art. 82, art. 90 lit. i), art. 94 alin. (1), art. 96 alin. (1) și (1^1), art. 238–241 și art. 250 alin. (1) lit. c), alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite cererea depusă la 6 noiembrie 2026 de Societatea cu Răspundere Limitată „OLISGRUP” privind pronunțarea unei hotărâri suplimentare la hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din 5 noiembrie 2026, pronunțată în cauza civilă nr. 2c-38/2026.

Se completează dispozitivul hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din 5 noiembrie 2026 cu următoarea dispoziție:

„Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „VCL CONSTRUCT”, IDNO 1024607009786, cu sediul în raionul Florești, satul Vărvăreuca, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „OLISGRUP”, IDNO 1011600043765, cu sediul în raionul Strășeni, satul Zubrești, cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în sumă de 12 000,00 lei (douăsprezece mii de lei, 00 bani).”

Celelalte dispoziții ale hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din 5 noiembrie 2026 rămân neschimbate.

Hotărârea suplimentară poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 de zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești.

Judecătorul
Judecătoriei Soroca, sediul Florești

Daniela DEVDER